

תחרה בעצמו

מצבו הכספי הקשה של מוסיאון וישראל ניכר בכל התחומים. חלק מהאולמות נסגרים בזמנים שונים, אך אין הדבר מפריע להנהלת ה' מוסיאון להציג שתי תערוכות ה' עוסקות בנושאים דומים, שהצגתן נדולות. כרוכה בהוצאות כספיות רבות. המדובר בתערוכת הציור הפני והסיני מאוסף הצייר יעקב פינס, ותערוכת אוסף טאקלר ה' כוללת ציורים סיניים בלבד.

כשנפתחה תערוכת פינס, היתה זו חגיגה לכל שוחרי האמנות. לישראלים רבים היתה זו הפעם הראשונה שבה הם חווים באוסף זה נדיר, מהחשובים בעולם, של אמנות המיוחסת להרצוק. על כך יש להודות לאמן היתוך העץ הישראלי, יעקב פינס, ששנים רבות הפך יחפשו בגלריות אירופאיות אחר זיתוכים והדפסים מהמיוזרה.

בתקופה שבה החל מתעניין בי אמנות המיוזרה, היתה התעניינות זאספנים בנושא זה דלה, ומחירי יצירות היו אפסיים. היום הגי' נו מחיריהם במכירות פומביות בי זותבי לסכומים שרק מיליונרים כולים להרשות לעצמם לשלם. **אהבת הטבע והיופי.** פינס לא היה האמן היחידי שהתלהב מאמנות המיוזרה-הרצוק. כשהחלו מגיעים לאירופה ראשוני היתוכי זעץ היפנים במחצית המאה התשע עשרה, הם שימשו למעשה עטרי זות להבילות שהובאו מהמיוזרה. אמנים גדולים כמו **וינסנט ואן גוך, פול גוגן** ובמיוחד **טולוז לרטרק**, הושפעו מה עמוקות מ' זיתוכי העץ היפנים, עד כי התי' זילו להעתיקם, ואף לסגל לציורי זשמן שלהם מאפיינים של סגנון ציור היפני.

בתערוכה המוצגת במוסיאון ישראל אפשר למצוא הדפסים ו' זיתוכים של גדולי הציור היפני, בתוכם **הירושיגה והוקוסאי.** מרבית החיתוכים וההדפסים צבי' צוניים. הנופים הקסומים של ה' זרים עוטי השלג ביפן, דמויות זשחקנים הקורטיזנות היפהפיות, אהבת הטבע והסגידה ליופי, אשר אינו מתמצה, לעתים, אלא בפרה, כל אלה הם הנושאים המוצגים בתערוכת אוסף פינס. התערוכה אינה מיועדת לציירים ואספנים בלבד. הפשטות והיופי הרב שבה עשויה לדבר אל לב כל צופה, ליעורר התפעלות בכל אדם.

אוסף אפרורי. לעומת צבעי' גיות זיתוכים היפנים, מציג מו' טאון ישראל, תערוכה נוספת ש' נושאה הוא המיוזרה הרחוק. זהו אוסף טאקלר, שהסכים שנדרש להביאו לארץ, בניגוד לאוסף פינס שנמצא בירושלים. היה עצום, ה' מוצאות המוצגות אינן, בהמעט, ה' מהרהיבות כמו באוסף שקדם לו. רוב הציורים הסינים המוצ' גים הם אפרוריים, חוזרים על עצי' מם, ומרביתם נעשו עלידי אמן אחד דא'ג' או תלמידיו.

גם במוסיאון שאנג קאי שק ש' כסאיוואן, אין הציורים הסינים תופסים את מירב אולמות התצוגה. עבודות השנהב, ביניהן פיסלי ה' גידים, האלמוגים ושאר האבנים חקירות, מהווים את גולת הכותרת של המוסיאון הגדול בעולם לאמ' גות סינית.

לצייר את עצמו

גלריה גורדון, שנדרמה לשנת החורף, התעוררה השבוע, את ה' קיצה חוללה תערוכת אמן צעיר, **עופר לאדוש.** הצייר, יליד צפון אפריקה שהתחנך בישראל, למד במכון אבני וזכה במילגת לימודים שאותה ניצל ללמוד בבואר. את ציוריו גדולי הממדים יקשה על לאלוש להציג בגלריה גורדון

הזעירה, לכן הוא מציג רישומים, תחריטים וציור שמן אחד. מספר לאלוש: "כדי לעבוד בממדים כה גדולים, נזקקתי לסטודיו ענק, אותו מצאתי בתוך בית ערבי ישן ביפו. ששימש פעם ארמון. את הדירה שכרתי, נאלצתי לחלוק עם מישפחה ערבית מרובת ילדים. ה' סלון הענק של הדירה היה משותף לכולם, המוסיקה הערבית שהושר מעה בקולי קולות והמולת הילדים לא הפריעו לי לצייר כל היום את הנושא שבו התרכזתי — דיוקן עצמי".

מאוחר יותר, עברה המישפחה

אמנות יפאנית
הוצאה כספית —

הערבית, שהיתה לו כמו מישפחתו, לגור בבית קטן בן קומה אחת. כיום, יכול עופר לצייר את בדי הענק שלו בחדר-האורחים עצום הממדים. בחדר אחר הוא מבצע את התחריטים שלו, ובשאר ה' חדרים גרה מישפחתו.

מוזאונים

בשדרות רוטשילד

בפאתי שדרות רוטשילד, מול היכל התרבות והבימה, שוכנים שני בתי קפה-גלריות, שכמותם אפשר למצוא רק ברובעים כמו

הגבר ש' מיכאל דרוקס
חביבי המימסד

אימנות סינית מאוסף פינס
— בתקופת צימצומים

מציג תערוכה המתארת את העי' מות בין האדם לסובב אותו. את הרעיון הוא מדגים בעזרת עימות בין צורות אמורפיות, רכות, שהן האדם, לבין צורות נוקשות, ה' סובבות אותו.

צ'ים פרטי. בגלריה החדשה יתר, הגלריה הלבנה, פתח את תע' רוכתו הצלם **אבי גנור.** גנור ה' צעיר, שטרם מלאו לו שלושים, הספיק בחייו ללמוד הנדסה בטכ' גיון והחליט לעסוק במה שהוא אוהב באמת. הוא נסע לארצות הברית ולמד צילום בטכונים שב' בתי-הספר שם. וחזר לארץ כצלם אמן. היום הוא הצלם הפרטי של האופנאי גדעון אוברזון.

כתמים

מוסיאון ישראל טרת רבות לק' ראת בואם של קבוצת אוצרי ה' מוסיאונים מכל העולם. הוא הכין לכבודם את התערוכה המכונה גבולות, האמורה להביע את מידת מעורבותם של אמני ישראל בי נושאים פוליטיים. מכיוון שברור שהכוונה היתה להציג את הקבור צה המסויימת של האמנים חביבי המימסד, הרי כל קשר בין גבולות ואמנות הוא מיקרי בהחלט. נותר רק להתייחס לעבודות עצמן. ה' בולט בין האמנים הוא **מיכאל דרוקס.** בעזרת פחית הבירה ה' שסועה, שעליה מצוירת מפה, גי' צל דרוקס רעיון שהשתמש בו **ג'ספר ג'ונס,** ובשאר ציוריו הצליח להתעלות מהרמה הבינו' נית ומטה של העבודות המוצ'

קו-ברודוקציה רומברג-רמברנדט
פירסומת לציבעי שמן

גות *** אוצרי המוסיאונים התגלו במסיבת עיתונאים כחבורה של אנשים נעימים — לא תמיד אוצרי מוסיאונים בדיוק, אלא לפ' עמים חברי ועדות או אהדים — שבאו בשמחה לערוך טיול מאור- גן בישראל, ולרבים מהם זו הפ' עם הראשונה בארץ. היחידי שהתי' להב למעשה מעבודות שראה בי ארץ, היה הנציג מאוסלו. גם נצי' גת חוג ידידי המוסיאונים של מי' לנו גילתה עניין מסוים והבטיחה להישאר זמן ממושך יותר עלימנת להתעמק בנושא הציור הישראלי. כל השאר, בתוכם **ריצ'רד אול' דנברג,** מנהל מוסיאון המזרח ארץ בניו-יורק, השתופו ביסימה' לז, נהנו מהשהיה במישכונת שא' ננים ומטיולים בארץ *** נור' הג חדש הנהיגה גלריה אטליה 27 בתל-אביב. תחת המזון מספר ש' פומבית רגילה, היא שולחת רשי' מת יצירות העומדות למכירה, ו' מציעה להן מחירי מינימום. ה' מעוניינים, עונים בכתב מהו ה' מחיר המוצע על ידם, והיצירה נמכרת ביום הנקוב למרכה במ' חיר. שיטה שונה לסחר באמ' גות *** בגלריה גינחל בירוש' לים, מוצגת תערוכה של כמה אמ' נים. **אוספולדו רומברג,** שהיה "מצייר" כתמי צבע המזכירים פירסומת של חברת צבעי שמן, התחיל לקשט את יצירותיו בהע' תקים של יצירות **רמברנדט.**

מונפארנס בפאריס, או בגריניץ' וילג' בניו-יורק, המקומות פתוחים מבוקר עד ליל, כששעות השיא הן, כמובן, שעות הערב. היושבים בהן הם בעיקר אמנים, והם ומה שמקשט את הקירות, יוצרים אוויר' רה מאוד מיוחדת. הכסאות בגלרית סוף השדרה הם כמו אלה שהיו פעם בתנובה. השולחנות קטנים, החלונות עוטי צמחיה ועל הקירות אפשר תמיד לראות תערוכה של צייר צעיר ולא מוכר, או של צייר ותיק ש' מאס בגינוני גלריות היוקרה ש' הפכו בתי-מיסחר באמנות. השבוע מציג בסוף השדרה ה' אמן הוותיק בין הצעירים, **שמעון אבני.** אבני, שהציג כבר בעבר במוסיאון תל-אביב הוא יליד פא' ריס, חניך מכון אבני והבוזאר בי פאריס. הגבר המזוקן מספר ש' חלומו הגדול הוא להפוך את איזור התעשייה בתל-אביב, שבו יש לו סטודיו רחבי-ידיים, לאיזור כמו הסהו בניו-יורק, שגם הוא הפך לאט לאט מאיזור בתי-מלאכה ל' סטודיות לציירים, ולאיזור המרכז את כל חיי האמנות בניו-יורק. אבני חולם על גלריות, תיאטרונים נסיוניים, סטודיות של ציירים ו' מקום הרוחש פעילות אמנותית ללא הרף. בלי הרומנטיקה של יפן, בין ה' נגרים והצבעים, שואף אבני להג' שים את חלום חייו, בינתיים, הוא